

[Himmelstrup.]

hvor denne Bemærkning ikke gælder, nemlig med Hensyn til Revisionen, altsaa § 14 i den bestaaende Lov om Sparekasser. Hermed maa det indrømmes, det altid har knebet en hel Del, og Sparekasseinspektører, baade den nuværende og tidligere, har interesseret sig meget stærkt for at indskærpe Sparekasserne, navnlig de smaa, Betydningen af en god Revision. Handelsministeriet har ogsaa interesseret sig stærkt for dette Spørgsmaal, og Sparekassernes Organisation har ladet udarbejde Revisionsinstrukser og sendt dem ud for at bringe Revisionen ind i et bedre Leje. Men det maa erkendes, at her har det knebet noget, her er et Forhold, hvor en Ændring i de bestaaende Lovregler, saadan som de findes i den nugældende Sparekasselovs § 14, tiltrænges. Det var ogsaa det, man havde ventet, og saa maaske nogle enkelte andre Smaaændringer i den bestaaende Sparekasselovgivning. Men jeg tror, at jeg er i Overensstemmelse med Virkeligheden, naar jeg siger, at man ikke fra nogen Side havde ventet en saa omfattende Revision af den bestaaende Lov som den, det Lovforslag, der her foreligger, er Udtryk for.

Forud for de tidligere Sparekasseloves Revision er der altid gaaet Begivenheder, som ikke kan siges at have været af glædelig Art. Forud for Sparekasseloven af 1880 var der forskellige Misligheder, navnlig i jyske Sparekasser, i Forbindelse med Begivenheder fremkaldt ved de vanskelige økonomiske Forhold, det danske Samfund kom ind i i Slutningen af 70'erne. Aarsagen til Loven af 1919 var ogsaa meget beklagelige Forhold paa Sparekasseområdet, nemlig Alberti-Katastrofen, idet det er den straks derefter nedsatte Kommission, hvis Arbejde dannede Grundlag for Sparekasseloven af 1919, selv om der altsaa hengik det meste af en halv Snes Aar, inden Loven kom til Eksistens.

Noget tilsvarende kan man heldigvis slet ikke paaberaabe sig denne Gang som Begrundelse for en saa omfattende Revision som den, der er Tale om her. Det er ikke ukendt, at enkelte smaa Sparekasser, 2—3 Stykker nede i Sønderjylland, en enkelt paa Fyn, har været i Vanskeligheder, men de er blevet hjulpet, uden at Indskyderne har lidt mindste Tab. Tab er kun forekommet et enkelt Sted, nemlig ved en Sparekasse i Aarhus, hvor Indskyderne tabte ca. 25 pCt. af deres Indskud, men det var vistnok en Virksomhed, som i højere Grad skulde henregnes til Bank-

virksomhed end til Sparekassevirksomhed. Alt dette er imidlertid kun Smaaating, det betyder ikke noget, det kan forekomme det mig, ikke tjene som Begrundelse for en saa omfattende Revision og en saa omfattende Skærpelse paa forskellige Omraader, som det foreliggende Lovforslag er Udtryk for.

Den højtærede Handelsminister har baade her i Dag og i Motiverne til Lovforslaget ved dets Fremsættelse i Landstinget henvist til Bankloven af 1930 og de Skærper, denne indeholdt, og har fremhævet det afgørende nødvendige i, at Sparekasseloven var paa Linie med Bankloven. Naar vi i 1930 fik en ny Banklov med meget afgørende Skærper, gaar der imidlertid forud visse Begivenheder paa Bankvæsenets Omraade, som begrundede dette; i Tiden fra 1920 til 1930 krakkede der her i Danmark, skal vi sige ca. 50 Banker, hvilket bragte et Tab for Aktionærer og Kreditorer paa saadan noget som 700 Mill. Kr. — hvorledes det fordeler sig mellem Aktionærerne og Kreditorerne, ved jeg ikke, det foreligger der ikke nogen Opførelse over, men det var i alt Fald meget store Beløb, ogsaa for Indskyderne, og det var disse Kendsgerninger, der dannede Begrundelsen for Skærpelsen af Bankloven i 1930. Men jeg vil gerne understrege, at nogen tilsvarende Begrundelse kan vi ikke finde i de bestaaende Forhold eller de nærmest forudgaaende Forhold paa Sparekassevæsenets Omraade.

Saa siger den højtærede Handelsminister og gentager det i Dag, at for at bevare Tilliden til Sparekasserne er det nødvendigt, at Reglerne i Sparekasseloven er lige saa skrappe som i Bankloven. Det er naturligvis en Ting, man kunde sige, hvis en saadan manglende Tillid i de Aar, der er gaaet f. Eks. siden 1930 til Dato, havde givet sig tydeligt Udslag, hvis det med andre Ord havde vist sig, at paa Grund af mindre skrappe Bestemmelser paa Sparekassevæsenets Omraade svækkedes Tilliden, og Sparekassernes flyttedes fra Sparekasserne over til Bankerne; men det er ikke Tilfældet. Der er intet, som tyder paa, at den Betragtning fra den højtærede Handelsministers Side er rigtig, og det forekommer mig, at nogen reel Begrundelse for en saa omfattende Sparekasselovsrevision som den, der er Tale om her, foreligger i Virkeligheden ikke, undtagen paa det enkelte Punkt, jeg har nævnt, nemlig med Hensyn til Revisionen, der naturligvis kan suppleres med ganske enkelte andre Punkter.